

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Öt-hatszós petizatorát 5 kr. Nagybbr terjedelmű, mint szintén több...

hogy a kör nevével vissza... megfosztatott hivatalától.

játék először. színház. 1. szám. 1875. jan. 9-én.

Logyilkos. Irtá About Edmund. B. Béla. Együdü.

EMÉLYZET: Lakácsné. Mándoki. Horváth. Török. Mustó. Borind. Hegedüs. Nagy. kastélyában.

színház. Irtá Grandjean. Fort. Dahnok.

Négül: Irtá L. Harisch. zené. Letalár Endre. Kar. Madgyesi Nádior.

Drakor. vége 9 után. Távirati tud. cs. arany 5.25- Napo.

ARI KÁROLY. Helyettesítő. Helyettesítő.

do ház. Pálud. Berekaszi Pálné. Póos Gyula. végrendeleti végrehajtó.

és. munká, u. m. szertári, kereske- butorzatok, külö- tárgyak elkészítésére. 2247. szám

és. munká, u. m. szertári, kereske- butorzatok, külö- tárgyak elkészítésére. 2247. szám

és. munká, u. m. szertári, kereske- butorzatok, külö- tárgyak elkészítésére. 2247. szám

és. munká, u. m. szertári, kereske- butorzatok, külö- tárgyak elkészítésére. 2247. szám

és. munká, u. m. szertári, kereske- butorzatok, külö- tárgyak elkészítésére. 2247. szám

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 frt - kr. 1/2, évre 2 frt 50 kr. Fél évre 5 - - - - - Egy év szám 10.

Az első érdekek.

A néma csendet, mely pár évi lázas tevékenységünk szalmatüzeknek ellobogása után népoktatásügyünk felett már-már ködszerűleg borongani kezdett...

Öt év múlt el a közkutatási törvény létrejötte óta, a már akkor kilátásba helyezett tanítói nyugdíjazásról csak még most indult meg beható tanácskozás!

De hátha a tanítói nyugdíjügy azonban összefügg az államháztartás egyensúlyának megkezdett helyreállításával...

Azonban van-e összefüggésben, avagy nincs a képviselőház tanügyi albizottságának a tanítói nyugdíjazása tárgyában folytatott tanácskozása...

Örömtünknek adunk kifejezést különösen az albizottság azon határozata felett, hogy a kisdédvők is fel-

leltek véve a nyugdíjképes tanítók sorába. Eddig ugyanis a kisdédvők sem a közkutatási törvényben, sem a kormányi intézkedések szerint nem voltak hivatalosan, bár tényleg mindig azok valának, a néptanítók közé számlálva.

De a kisdédvők felvétele felett érzett örömlünk nem kevésbé zavarja meg néptanítóinknak az albizottság többsége által alkotott osztályozása.

De a kisdédvők felvétele felett érzett örömlünk nem kevésbé zavarja meg néptanítóinknak az albizottság többsége által alkotott osztályozása.

De a kisdédvők felvétele felett érzett örömlünk nem kevésbé zavarja meg néptanítóinknak az albizottság többsége által alkotott osztályozása.

De a kisdédvők felvétele felett érzett örömlünk nem kevésbé zavarja meg néptanítóinknak az albizottság többsége által alkotott osztályozása.

De a kisdédvők felvétele felett érzett örömlünk nem kevésbé zavarja meg néptanítóinknak az albizottság többsége által alkotott osztályozása.

De a kisdédvők felvétele felett érzett örömlünk nem kevésbé zavarja meg néptanítóinknak az albizottság többsége által alkotott osztályozása.

De a kisdédvők felvétele felett érzett örömlünk nem kevésbé zavarja meg néptanítóinknak az albizottság többsége által alkotott osztályozása.

De a kisdédvők felvétele felett érzett örömlünk nem kevésbé zavarja meg néptanítóinknak az albizottság többsége által alkotott osztályozása.

De a kisdédvők felvétele felett érzett örömlünk nem kevésbé zavarja meg néptanítóinknak az albizottság többsége által alkotott osztályozása.

Az öntözés kérdéséhez.

Hallatszott már a Hortobágy befásításáról is kiáltó szó a pusztaban, de hogy a kiültetett fákat miként lehetne, kivált kezdetben, megmenteni, különösen vihar idején, mikor az eszevesztetten rohanó menseket, gulyákat néha a nádudvari templom tartózatja fel vad futásukban, és azoknak szétvert csapatait, a szélroza minden irányból sok bajjal szedik össze a pásztorok, arról, tudniillik a megoltalmazásról hallgattak az illetők.

Nincs veszedelmesebb, mint a gazdaságot és vállalat terén az öntözés, kiváltképpen a piszkozó öntözés vette politika, a sarga irigység kapcsolatában, ez embertársának előhaladását fájdalmas érzések közt szemléli, és nemtelen indulatának vétkes rohamában azt saját kárával is feltartóztatni igyekszik.

De hát aztán hogy lehetgetenék ott azon a száik helyen? — kérdezi Maradi polgármester. Megszagom azt is engedelemmel. Hát édes polgármester, a mennyi legeltetési jogunk van a nagy koplaltató pusztaban, éppen annyi terület szakították ki számunkra, azzal a különbséggel, hogy itt sem sógorom, sem komám jószágja nem börtöröknek, sem lovsink nem vándorolnának örölni, nyomtatni a szomszéd falvakba, hanem pedig juhainkat ki nem verné egy tetszikből egyik másik arczátnal basácska, a kész kunyhókól.

Az idő int, hogy ne hanyagoljuk el a nemzet első érdekét.

Kovács Lajos.

Lónyait barátai nevenapján arcképbüszimmel tisztelték meg. A lapok közlék a beszédet, mit a gróf ez alkalommal mondott. Köszöni, hogy barátai most sem feledtek meg róla, midőn nincs magas állásban. Azt mondja, hogy rendkívüli idő van, s rendkívüli eszközöket kell alkalmazni. Erre nézve majd ő is elmondja nézetét. Valóban furcsa ember ez a Lónyai! Ott volt előtte a tér, melyen segíthetett volna a hazán, s akkor sem csinált mást, mint adósságot. Eső után akar kőpenyzt venni.

Ujvidékről a „Matica Szerbska” székelye Budapestre téteit át miniszteri rendelet folytán.

Királyuk a tavaszon Erdélyben körutat tesz, s megnézi a neki felajánlott vajdahunyadi várát is.

A képviselőház ma délelőtt rövid ülést tartott.

A székesfejevári püspökség nem sokára be fog töltetni.

A pápa a folyó évre jubileumot hirdet a r. kath. egyház fenállását illetőleg. Hajdan nyira megnyerte tetszését, hogy a jegyes Johanna felelve lett, és az egybekelés elmaradt.

Élías és Anna egymás mellett susogtak, a kerületi kapitány Johanna kezével játszadozott, Thure és Lisbeth merőben néztek a kandallóban vigan pattogó tűzbe.

Konstantin és a tisztartó távol voltak, mert még reggel a városba kocsiztak. Végre fölállt az elnök: — Lisbeth, gyujtsd meg a lámpákat és ülj ide mellém, olyasmint akarok neked elbeszélni, ami téged nagyon érdekelné fog.

Lisbeth engedelmeskedett, meggyújtá a lámpákat, és himzését kezében tartván, helyet foglalt nagybátyja mellett.

Tedd le kezéből azon haszontalan-ságot, azt óhajtom, hogy jól ráam figyelj. Szüleidről akarok beszélni. Édes anyád, az én unokatestvérem, ifjú korában épügy szerette a hódításokat, mint te; ezt úgy hiszem, Karolina és Johanna személyesen igazolhatják. Különösen pedig Johanna nagyon igazolhatja, mivel édes anyád személye miatt ő nagyon is érzékenyen megbántottat. Anyád olyan szép volt, mint te, sőt még jobban el volt kényeztetve; de volt egy tulajdona, ami talán neked hiányzik: nagyon jó szíve volt, épen mint testvérednek, Annának, Johannának, az én testvérednek és atyádnak, nagyon szerelmesek voltak egy-másba és jegyesek lettek. Atyádnak azonban nem lehetett addig házasságra gondolni, míg leendő nejeinek és gyermekeinek fenntartását biztosító állást nem szerzett magának.

Arra pedig szert tenni nem olyan könnyű dolog volt akkor se, mint némelyek gondolják. A körülmények úgy hozták magokkal, hogy anyád a nyár folyamán alatt atyáddal naponként találkozott, majd az elköltözés után, de különben is szép és eleven unokatestvére jegyesének an-

Az öntözés kérdéséhez.

Hallatszott már a Hortobágy befásításáról is kiáltó szó a pusztaban, de hogy a kiültetett fákat miként lehetne, kivált kezdetben, megmenteni, különösen vihar idején, mikor az eszevesztetten rohanó menseket, gulyákat néha a nádudvari templom tartózatja fel vad futásukban, és azoknak szétvert csapatait, a szélroza minden irányból sok bajjal szedik össze a pásztorok, arról, tudniillik a megoltalmazásról hallgattak az illetők.

Nincs veszedelmesebb, mint a gazdaságot és vállalat terén az öntözés, kiváltképpen a piszkozó öntözés vette politika, a sarga irigység kapcsolatában, ez embertársának előhaladását fájdalmas érzések közt szemléli, és nemtelen indulatának vétkes rohamában azt saját kárával is feltartóztatni igyekszik.

De hát aztán hogy lehetgetenék ott azon a száik helyen? — kérdezi Maradi polgármester. Megszagom azt is engedelemmel. Hát édes polgármester, a mennyi legeltetési jogunk van a nagy koplaltató pusztaban, éppen annyi terület szakították ki számunkra, azzal a különbséggel, hogy itt sem sógorom, sem komám jószágja nem börtöröknek, sem lovsink nem vándorolnának örölni, nyomtatni a szomszéd falvakba, hanem pedig juhainkat ki nem verné egy tetszikből egyik másik arczátnal basácska, a kész kunyhókól.

Az idő int, hogy ne hanyagoljuk el a nemzet első érdekét.

Kovács Lajos.

Lónyait barátai nevenapján arcképbüszimmel tisztelték meg. A lapok közlék a beszédet, mit a gróf ez alkalommal mondott. Köszöni, hogy barátai most sem feledtek meg róla, midőn nincs magas állásban. Azt mondja, hogy rendkívüli idő van, s rendkívüli eszközöket kell alkalmazni. Erre nézve majd ő is elmondja nézetét. Valóban furcsa ember ez a Lónyai! Ott volt előtte a tér, melyen segíthetett volna a hazán, s akkor sem csinált mást, mint adósságot. Eső után akar kőpenyzt venni.

Ujvidékről a „Matica Szerbska” székelye Budapestre téteit át miniszteri rendelet folytán.

Királyuk a tavaszon Erdélyben körutat tesz, s megnézi a neki felajánlott vajdahunyadi várát is.

A képviselőház ma délelőtt rövid ülést tartott.

A székesfejevári püspökség nem sokára be fog töltetni.

A pápa a folyó évre jubileumot hirdet a r. kath. egyház fenállását illetőleg. Hajdan nyira megnyerte tetszését, hogy a jegyes Johanna felelve lett, és az egybekelés elmaradt.

Élías és Anna egymás mellett susogtak, a kerületi kapitány Johanna kezével játszadozott, Thure és Lisbeth merőben néztek a kandallóban vigan pattogó tűzbe.

Konstantin és a tisztartó távol voltak, mert még reggel a városba kocsiztak. Végre fölállt az elnök: — Lisbeth, gyujtsd meg a lámpákat és ülj ide mellém, olyasmint akarok neked elbeszélni, ami téged nagyon érdekelné fog.

Lisbeth engedelmeskedett, meggyújtá a lámpákat, és himzését kezében tartván, helyet foglalt nagybátyja mellett.

Tedd le kezéből azon haszontalan-ságot, azt óhajtom, hogy jól ráam figyelj. Szüleidről akarok beszélni. Édes anyád, az én unokatestvérem, ifjú korában épügy szerette a hódításokat, mint te; ezt úgy hiszem, Karolina és Johanna személyesen igazolhatják. Különösen pedig Johanna nagyon igazolhatja, mivel édes anyád személye miatt ő nagyon is érzékenyen megbántottat. Anyád olyan szép volt, mint te, sőt még jobban el volt kényeztetve; de volt egy tulajdona, ami talán neked hiányzik: nagyon jó szíve volt, épen mint testvérednek, Annának, Johannának, az én testvérednek és atyádnak, nagyon szerelmesek voltak egy-másba és jegyesek lettek. Atyádnak azonban nem lehetett addig házasságra gondolni, míg leendő nejeinek és gyermekeinek fenntartását biztosító állást nem szerzett magának.

Arra pedig szert tenni nem olyan könnyű dolog volt akkor se, mint némelyek gondolják. A körülmények úgy hozták magokkal, hogy anyád a nyár folyamán alatt atyáddal naponként találkozott, majd az elköltözés után, de különben is szép és eleven unokatestvére jegyesének an-

A hivatalos lapból.

Ó császári és apostoli kir. felségének a vallás- és közkutatásügyi m. kir. miniszter előterjesztésére 1874. decz. 30-án Gödöllőn kelet legfelsőbb elhatározása alapján, a zónváraljai kath. és töröcz-szent-mártoni evang. aligmüniziumok, fentartva az alapítóknak tett alapítványaik fölötti rendelkezési joguk, Töröczmege utján végleg felszóltni rendelkez-

Ó cs. és apostoli királyi felsége a dömsöi hely. hiv. lényegyháznak, temploma és iskolaháza belső felszerelésére legf. magán-pénztárából 100 forintnyi kegydományt melótóztatott engedélyezni.

Bárá Sina Simon — a jelen zordon téli idő által okozott szenvedések enyhítésül — a legszegényebb sorsu budapesti lakosok között leendő kiosztás végett 1000, azaz egyezer forintot ajánlott fel.

Kiss Miklós orsz. képviselő és végleges földbírtokos, a zölömi községi iskola építkezésénél szükséges épületfát 30% árieengedés mellett, a zölömi „Union” nevű vas- és lemezgyár pedig ugyancsak a szóban forgó közs. iskola építkezésénél megkivántató téglát termelési áron, és az épület befedezésére szükséges bádogot azon áron, melybe a zsendely került volna, sziveskedett kiszolgáltatni.

A kolozsvári tanárképzőben 15 tanár vezetésével 20 rendes tag, 10 államcsónidias rendkívüli tag, 24 pályázat utján felvett rendkívüli tag és 16 vendég, összesen 70 hallgató vesz részt.

Budapesti röppentyük. — A „Debrecezen” olvasóinak. — (U.) „Szeget szeggel!” — ezt tartja vala Szabadka város tanácsa, midőn közlébél Ghyecz ur „huszár”-jai beállítanak, hogy a város Wertheimkassáját egy kis adóhátrálék miatt meg h o d i t s á k. Ezt az ofenzív műveletet aztán az előre látó, circumspectus tanács adatai igyekezett tönkre silányítani, hogy defensív álláspontjából ő is offenzív csapott át s a „szeget szeggel”-féle elvet gy-

talmazás, sem a guny sokasága nem volt képes öt magavisletében megváltoztatni. En kezdetlő fogva tudtam, miért takarékoskodik és hogy miért iparkodik szakadatlan szorgalommal dolgozni s mindent pénzébe változtatni. Minden pénzért, amit csak nélkülözhetett, a takarékpénztárba tette, és mig te, Lisbeth, ékszerket és szép ruhákat óhajtottál kapni, addig Anna mindig csak pénzt kért magának. Mikor Anna kereszantjától a karácsoni rendes ajándékot, 150 tallért megkapta, 50 tallért a szegény örvénynek küldött, 100 tallért pedig a takarékpénztárba tett. Mikor már a megkaptart összeg 2000 tallerra szaporodott, a mi barátunk, a kerületi kapitány, azon ünneplés igéretével mellet, hogy halgatni fog, fölkerített azon összegnek a szegény örvégy kezeihez juttatására. Ugyazonazon napon, melyen ez összeg rendelkezésre helyére juttatott, kértem pénzt kölcsön Annától, és pedig csupán azért, hogy őt megpróbáljam. Meg akartam győzdni, hogy a harag és bántalmazás folytán el fogja-e titkát árulni? Azonban nem csaltokoztam. Ez a kis lényka, ez a félig gyermek, inkább megölette volna magát, mintsem titkát elárulná volna. Föltette magában, hogy atyjának hibáját tölte telhetőleg helyrehozta. Egy körülményre azonban nem számítottam, és ebben Anna rászedett; nevezetesen kipuhatolta, hogy tulajdonképen mire kell nekem a 2000 tallér. En azt mondtam, hogy a pénz egy régi tartozás lerovása végett szükséges, amint ez igaz volt; de azt nem mondtam meg, hogy miféle tartozás volt az; nem tehát azt is elbeszélem. Atyátok egykor oly szorult helyzetbe jutott, hogy csak egy hamis kötvény kiállításával segíthetett magán. Ez irat oly ember kezébe került, ki azt a maga hasznára nagyon is jól tudta használni. Midőn atyád ez elözt 9 évvel meghalt, az irat-tulajdonos követelte pénzt az alárólótól, de ez az aláírását hamisnak nyilvánította, s megtagadta a fizetést, nekem pedig csak nagy-

korlatilag alkalmazni iparkodva, kapta magát s bírói zár alá vette a temesvári állampénztárt; mer: hát Baja városnak is van egy kis követelese a kincstáron s tartott tőle, hogy a megsürgésre ezt a német példabeszéddet ne hányják orra alá: Wo nichts ist, hat der Kaiser sein Recht verloren.

O fenneheim, ki a leMBER-CZERNOVITZI vasutban „magyar keleti vasut”-at akart fogni, (persze kevesebb sikerrel) ugyancsak mosná a csókat fehérre. A bécsi törvény-szék előtt oly ártatlan arcot vág, mintha ő nem is a vádolt, hanem a jóakaratu fölvilágosító szerepét játszaná. A kereskedelmi miniszter pedig — ki őt gyanus műveletei közben üstökön ragadta, — most, mint őt rozg- ösvényre téríteni akaró kisérő sántát igyekezett lepingálni, ki csak azért „őiba szökte” őt boszúból, mivel ő a Chabarusvállalatban részt venni vonakodott ő excellenciájával. Az ebül gyűlt milliókra pedig akár megesküszik, hogy azok „keserves keresményét” képezik.

Csak azon sopánkodhatik most Ofenneim ur, miért nem jött Magyarországára kissé „Warring brothers”-ezni. Itt több sikert arított volna.

Pár nappal ezelőtt a budapesti törvény-széki teremben az álszemérem egy naiv nyilatkozatára még a k. moly bírák arcáról is önkéntlenül kicsalt egy mosolyt.

Ugyanis, midőn Máthé Zsiga nevű vádolt ügyében, — kinek, közben legyem mondva, fölbine az volt, hogy lakatosművészetét a zart ajtkának generálisukcsokkal való fölirtogatásában érvényesíté, kedve-e Kempel Róza varrodány kérdőre vonatott az elnök által, hogy voltaképen mi viszonyban is vala ő vádoltal, így szóló rontott német nyelven: „Hát kérem aissen, ne tessék himni, hogy én őt szerettem volna, nem én sohai csak hát örömmel láttam őt mazam körül!” (Vagyis meg akarta győzni a bírákat — hogy ők Plato elvét vallják.)

Sokféle csodabogara van az uristennek, de olyan nem minden bokorban akad, mint a gyomai harangozó, ki csupa német áhítatosság-ból tolvajkodott. A közelebbi karácsoni ünnepek megelőztől éjel t. i. megállta a nagy vallásossági érzület, s ez áhítatos percekben valamennyi zsolotár csak volt a templomban, összecsomagolta, s szépen haza szállította. A hívek a zsolotárak eltolvajása miatt télre hagra gerjedvén, nyomozták a büntést s azt föl is találták a harangozó személyében, kinek iakésán egész nagy gyűjteményt találtak neucsak a gyomai egyház zsolotárából, hanem a szomszédos helyiségekéből is — egy rakás tolvajkucsosomog békés szomszédsgában. A bolhás büntés tetszelet magának ama tudatban, hogy még a „csalhatatlanság féria”-nak, a romai szentatjának sincs több énekes és imakönyve — mint neki, szegény harangozó letére. Furcsa ambíció! ...

Az „uzsora enquette” tanácskozáinak eredményéből tessék kiköcskösödni! Egyik része azt mondja, hogy a kamatmaximumot állapítsa meg a törvényhozás, a másik meg azt, hogy a világrét se állapítsa biz azt. Mi meg, a mi csekély, de pinent eszünkkel a mondó vagyunk, hogy nem az uszora mikép szabályozása felett kellene engednetni, hanem azon, hogy mikép lehetne mielőbb egy „kölcsön intézete” fölállítását kisebb bírtokosok részére kormánysegéllyel.”) Ha ilyen

No, a mint Ghyecz pénzügyér egykor oly csáfóhlatlan logikával fejtgette, itt az önálló magyar nemzeti bank felállítása is segítene. Csak az a kar, hogy azt nem tudjuk, vajon annak higgyünk-e, a mit Ghyecz régebben beszélt, vagy amit most beszél, avagy ... Szerk.

(Vége köv.)

